

Açık Kitap Gibi

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Allahü teâlâ hepimizi büyüklerin edebiyatıyla edeblandırsın! Şah-ı Nakşibend hazretleri, (Hiçbir edebsiz, Allahü teâlânın rızasına kavuşamaz) buyuruyor. Peygamber efendimiz, **(Beni Rabbim terbiye etti)** buyuruyor. Hazret-i Âişe validemize, Peygamberimizin ahlakının nasıl olduğu sorulduğunda, (Onun ahlakı, Kur'an-ı kerim ahlâkıdır) buyurmuştur. Yani onun hayatı, sözleri Kur'an-ı kerimin tefsiridir, açıklamasıdır. Her hareketi Rabbimizin rızasına uygundu. O halde Peygamber efendimiz, her hareketiyle, her sözüyle, dinimizin emrini bildiren açık bir kitap gibiydi. İşte onun vârisleri olan Ehl-i sünnet âlimleri de, ona tam tâbi oldukları için kâmil birer mürşid olmuşlardır.

Din doğru olarak, ancak bir mürşid-i kâmilin sohbetiyle veya böyle bir zatın kitabını okuyarak öğrenilir, çünkü mürşid-i kâmillar de birer açık kitap gibidir. Mürşid görünen sahteleri ise bozuk kitap gibidir, insanı felakete götürür. Bütün muteber din kitapları, İslamiyet'i öğrenmek içindir. Peki Eshab-ı kiram dinlerini öğrenmek için kitap mı okudular? Onların buna ihtiyacı yoktu. Açık kitap yani Peygamber efendimiz önlerindeydi. Öyle bir kitap ki, yanlarında bulunanlar, hem görerek dinlerini öğreniyor, hem de tasavvuf bakımından ilerliyor, yani Resulullah'ın kalbinden çıkan nurlara, feyzlere kavuşuyorlardı.

Peygamber efendimiz, **(Eshabım, gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine tâbi olursanız, kurtulursunuz. Eshabımı seven, beni sevdiği için sever, onlara düşmanlık eden bana düşmanlık etmiş olur)** buyuruyor. Din büyüklerimiz de buyuruyor ki:

(İmam-ı Rabbani hazretlerinin Mektubat'ını okumayan, Eshab-ı kiramın büyüklüğünü anlayamaz. Onların büyüklüğünü anlayamayan da, Peygamber efendimizin büyüklüğünü anlayamaz.)

İmam-ı Rabbani hazretleri bir mektubunda buyuruyor ki:

Hiçbir şey sohbet gibi faydalı değildir. Resulullahın Eshabı, sohbetle başkalarından, hatta Veysel Karani'den daha üstün oldular. Halbuki Veysel Karani, son dereceye yükselmiş ve sohbetten başka bütün üstünlüklere sahip, büyük evliya bir zattı. Bunun için, Hazret-i Muaviye'nin yanılması, Resulullah'ın sohbeti bereketiyle, başka evliyanın doğru işlerinden daha hayırlı oldu. Çünkü bu büyüklerin imanları, Resulullahı görmekle, meleklerle birlikte bulunmakla, vahyi ve mucizeleri görmekle, görerek inanmak oldu. Bu saydığımız üstünlükler, bütün başka üstünlüklerin temelidir, kaynağıdır. Eshab-ı kiramdan başkası bunlara kavuşamamıştır. (1/120)

Kaynak: Türkiye Gazetesi Bizim Sayfa 5 Şubat 2011 Tarihli Yazı